Dosarul nr. 2-7105/24
2-22106238-12-2-27052024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

20 februarie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Balan
Grefier Bogdana Mamedov

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ludmila Grosu împotriva lui Mihail Grosu cu privire la recunoașterea bunului mobil ca proprietate comună în devălmășie a soților, partajarea valorii bunului mobil și încasarea cheltuielilor de judecată,

constată:

La data de 22 iulie 2022, Ludmila Grosu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Grosu cu privire la repunerea în termenul de prescripție, partajarea bunului mobil proprietate comună în devălmășie a soților și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 21 august 2018, a fost desfăcută căsătoria încheiată între ea și pârâtul Mihail Grosu, fapt confirmat prin certificatul de divorț nr. D-IV 064142, eliberat de către Serviciul stării civile Ciocana, mun. Chișinău.

A menționat că, până la desfacerea căsătoriei, a discutat cu Mihail Grosu referitor la partajarea averii comune în devălmășie, ajungând la un acord verbal comun și, anume, acesta a fost de acord să-i achite sulta în bani pentru cota-parte din imobilul comun - apartamentul nr. *****.

A afirmat că, la data de 14 septembrie 2021, la notarul Diana Zgardan a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a ½ cotă-parte, ce i-a aparținut din apartamentul enunțat.

A susținut că, referitor la autoturismul de model *****, proprietate comună în devălmășie a soților, care era la pârâtul Mihail Grosu, au convenit că, autoturismul rămâne în posesia pârâtului, iar acesta îi va achita ½ cotă-parte din valoarea acestuia, ceea ce constituie suma de 6 000 de Euro.

A notat că, ulterior, însă, pârâtul a refuzat să-i achite, spunându-i că, nu vrea să partajeze acest mijloc de transport.

A relevat că, potrivit adeverinței nr. 1965VP din 21 octombrie 2021, seria TC0068121, eliberată de către IP „Agenția Servicii Publice", Direcția înmatriculare vehicule, s-a constatat că, la data de 06 mai 2021, pârâtul a înstrăinat mijlocul de transport, fără a o înștiința.

A specificat că, averea comună obținută în perioada de conviețuire împreună cu pârâtul să fie supusă partajării.

A declarat că, reieșind din faptul că, până în prezent nu au ajuns la un numitor comun cu Mihail Grosu referitor la partajarea benevolă a bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și, anume, a valorii autoturismului de model *****, consideră că, unica soluție să fie efectuată partajarea pe cale judecătorească.

A invocat că, prețul de piață mediu a unui asemenea autoturism este de 12 000 de Euro.

A mai invocat că, pârâtul, abuzând de încrederea sa, după ce a obținut cele dorite, a înstrăinat bunurile, ce trebuiau supuse partajării.

Consideră că, pârâtul cu rea-credință a tergiversat partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților după desfacerea căsătoriei pentru a expira termenul de prescripție.

Solicită admiterea acțiunii, repunerea în termenul de prescripție, partajarea mijlocului de transport - autoturismul de model *****, atribuirea integrală a mijlocului de transport enunțat lui Mihail Grosu, cu achitarea de către acesta în beneficiul său a sultei bănești, ce constituie valoarea a ½ cotă-parte din valoarea mijlocului de transport și încasarea de la Mihail Grosu în beneficiul său a sultei bănești pentru ½ cotă-parte din valoarea mijlocului de transport enunțat în sumă de 6 000 de Euro și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 februarie 2023 a fost admisă cererea Ludmilei Grosu cu privire la repunerea în termenul de prescripție a cererii de chemare în judecată și a fost respinsă cererea avocatului Ivan Turceac, reprezentantul pârâtului Mihail Grosu, cu privire la excepția de tardivitate.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 martie 2023 a fost respinsă acțiunea depusă de către Ludmila Grosu ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2024 a fost admis apelul declarat de către reprezentantul Ludmilei Grosu, avocatul Svetlana Prodan și a fost casată hotărârea primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 mai 2024 a fost atras în proces Victor Bodnari în calitate de intervenient accesoriu.

La data de 16 iulie 2024, reprezentantul pârâtului, avocatul Ivan Turceac a depus referință, în care a indicat că, potrivit art. 25 alin. (8) din Codul familiei, pentru împărțirea bunurilor proprietate în devălmășie a soților a căror căsătorie a fost desfăcută, se stabilește un termen de prescripție de 3 ani.

A menționat că, potrivit copiei certificatului de divorț nr. 338 din 21 august 2018, prezentat de către reclamantă, căsătoria între Mihail Grosu și Ludmila Grosu a fost desfăcută prin hotărârea instanței de judecată la data de 14 august 2018.

A susținut că, termenul limită de depunere a cererii de chemare în judecată cu privire la partajarea bunului proprietate comună în devălmășie și încasarea cheltuielilor de judecată este data de 14 august 2021, însă cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 22 iulie 2022, cu peste mai mult de 11 luni de zile în afara termenului de prescripție.

A afirmat că, astfel, reclamanta nu s-a conformat prevederilor art. 25 alin. (8) din Codul familiei și nu a depus cererea de chemare în judecată în termenii stabiliți de legiuitor, ceea ce constituie temei de a ridica excepția de tardivitate a cererii de chemare în judecată, așa cum prevede art. 186 alin. (1) și (3) lit. h) în coroborare cu art. 186^1 din Codul e procedură civilă.

A notat că, din adeverința nr. 1965VP din 21 octombrie 2011, eliberată de IP „Agenția Servicii Publice” și anexată la materialele dosarului rezultă că, potrivit datelor din Registrul de stat al transporturilor, în perioada 14 august 2018- până în prezent, pe numele lui Mihail Grosu este și a fost înmatriculat mijlocul de transport de model *****, data înregistrării – 15 august 2019, adică autoturismul a fost înregistrat cu drept de proprietate pe numele pârâtului Mihail Grosu după divorț.

A declarat că, bunul a cărei partajare se solicită în cererea de chemare în judecată şi, anume, autoturismul de model *****, sub nici o formă nu poate fi partajat, deoarece nu face parte din categoria bunurilor care au fost dobândite în timpul căsătoriei, iar bunul respectiv a fost dobândit în drept de proprietate un an mai târziu după divorț.

Solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca tardivă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 noiembrie 2024 a fost respinsă cererea cu privire la excepția de tardivitate depusă de către reprezentantul lui Mihail Grosu, avocatul Ivan Turceac.

Ulterior, reprezentantul reclamantei, avocatul Svetlana Prodan a depus cerere de concretizare și majorare a cerințelor, prin care a solicitat admiterea acțiunii, repunerea în termenul de prescripție cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, recunoașterea autoturismului de model *****, cu ***** ca bun comun în devălmășie a soților, confirmarea vânzării autoturismului de model *****, cu *****, de către pârât, cu estimarea prețului

conform evaluării mijlocului de transport, pe baza ofertelor de vânzare prezentate de specialiștii în domeniu, având în vedere prețurile medii pe piață pentru un autoturism similar cu acesta, pentru a stabili valoarea corectă a bunului în mediu suma de 12 000 de Euro și partajarea valorii bunului, respectiv, acordarea fiecărui soț a cotei de ½ din valoarea totală a mijlocului de transport, cu obligarea pârâtului de a achita reclamantei suma de 6 000 de Euro și încasarea de la pârât în beneficiul reclamantei a cheltuielilor de judecată suportate în cauza dată.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei, avocatul Svetlana Prodan, a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acesteia.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului, avocatul Ivan Turceac a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În ședința de judecată martorul Cristina Evtodii-Marcu a declarat că, o cunoaște pe Ludmila Grosu și pe Mihail Grosu, Ludmila Grosu fiind mătușa sa. Ea este reprezentantul reclamantei prin procură. Ea a participat la partajarea apartamentului dobândit de către părți în perioada căsătoriei. Cînd a fost partajat apartamentul, la notar s-a discutat doar cîteva detalii referitor la automobil, însă procedura de partajare a acestuia nu au discutat-o. Ea cunoaște că, automobilul în litigiu a fost procurat în timpul căsătoriei. Nu a văzut certificatul de înmatriculare a automobilului. Nu a văzut actele de vânzare-cumpărare a automobilului în litigiu, semnate între vânzător și cumpărător.

Audiind reprezentanții părților și martorul, examinând materialele dosarului, instanța de judecată consideră acțiunea neîntemeiată și care urmează a fi respinsă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe

cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, la data de 21 august 2018, a fost desfăcută căsătoria încheiată între Ludmila Grosu și Mihail Grosu, fapt confirmat prin certificatul de divorț nr. D-IV 064142, eliberat de Serviciul stării civile Ciocana, mun. Chișinău (f. d. 8).

Prin procura nr. 18910 din 19 septembrie 2016, eliberată de notarul public Tamara Chigaian, Victor Bodnari l-a împuternicit pe Mihail Grosu să vândă, să conducă, să schimbe, să doneze, să gajeze, să încheie contracte de comodat, mandat, locațiune cu persoanele fizice pe autoturismul de model ***** (f. d. 39).

Conform contractului de vânzare-cumpărare din 15 august 2019, Victor Bodnari, în calitate de vânzător și Mihail Grosu, în calitate de cumpărător, au încheiat contractul nr. 0348111, în baza căruia vânzătorul a transmis, iar cumpărătorul a primit și achitat prețul pentru autoturismul de model ***** cu *****, anul fabricării 2009 (f. d. 38).

Din adeverința eliberată de către IP „Agenția Servicii Publice” la data de 21 octombrie 2021 rezultă că, potrivit datelor din Registrul de stat al transporturilor, mijlocul de transport de model ***** *****, anul fabricării 2009 a fost înregistrat pe numele lui Mihail Grosu la data de 15 august 2019 (f. d. 9).

Conform declarației date de către Victor Bodnari, autentificată notarial, acesta a declarat că, nu se află în careva relații de rudenie cu Ludmila Grosu și Mihail Grosu. Pe Ludmila Grosu și Mihail Grosu îi cunoaște din anul 2013, deoarece erau vecini de bloc. În anul 2016, a scos în vânzare automobilul de model ***** a.f. 2009, ce îi aparținea cu drept de proprietate. Din discuțiile purtate cu Mihail Grosu, a înțeles că, acesta dorește să cumpere automobilul. Fiind în căutarea unui cumpărător real, a avut o înțelegere cu Mihail Grosu, conform căreia au convenit că, îi eliberează o procură, iar autoturismul va fi înscris pe numele lui Mihail Grosu după ce acesta va achita integral prețul automobilului. Mihail Grosu s-a achitat pentru procurarea mijlocului de transport de model Skoda Superb cu toată suma la data de 15 august 2019, iar el a transcris bunul pe numele acestuia.

Conform art. 19 alin. (1) din Codul familiei, bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei sunt supuse regimului proprietății în devălmășie.

Conform art. 20 alin. (3) din Codul familiei, sunt proprietate în devălmășie a soților bunurile mobile și imobile, valorile mobiliare, depunerile și cotele de participație în capitalul social din instituțiile financiare sau societățile comerciale,

care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum și alte bunuri dobândite în timpul căsătoriei, chiar dacă sunt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soți.

Conform art. 25 alin. (1) și (3) din Codul familiei, împărțirea proprietății în devălmășie a soților poate fi făcută atît în timpul căsătoriei, cât și după desfacerea ei, la cererea oricăruia dintre soți. În caz de neînțelegere, determinarea cotei-părți a fiecărui soț în proprietatea în devălmășie, precum și împărțirea acesteia în natură, se face pe cale judecătorească.

Articolul 543 alin. (1) și (2) din Codul civil prevede că, proprietatea este comună în cazul în care asupra unui bun au drept de proprietate doi sau mai mulți titulari. Proprietatea comună poate apărea în temeiul legii sau în baza unui act juridic.

Conform art. 544 alin. (1) din Codul civil, proprietatea comună poate fi caracterizată prin delimitarea cotei fiecărui proprietar (proprietate pe cote-părți) sau prin nedelimitarea cotelor-părți (proprietate în devălmășie).

Conform art. 545 alin. (1) din Codul civil, fiecare coproprietar este proprietarul exclusiv al unei cote-părți ideale din bunul comun. Cotele-părți sunt prezumate a fi egale până la probă contrară. Dacă bunul a fost dobândit printr-un act juridic, nu se va putea face probă contrară decât prin înscrisuri.

Conform art. 557 alin. (1) din Codul civil, încetarea proprietății comune pe cote-părți prin împărțire poate fi cerută oricând dacă legea, contractul sau hotărârea judecătorească nu prevede altfel.

Art. 571 din Codul civil prevede că, împărțirea bunului proprietate comună în devălmășie între coproprietarii devălmași se va face proporțional aportului fiecăruia la dobândirea bunului. Pînă la proba contrară, aportul coproprietarilor devălmași este prezumat a fi egal.

Conform art. 572 alin. (1) și (2) din Codul civil, bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei sunt proprietatea lor comună în devălmășie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. Orice bun dobândit de soți în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmășie pînă la proba contrară.

Raportând normele de drept enunțate la circumstanțele cauzei, instanța de judecată conchide că, autoturismul în litigiu a fost dobândit de către Mihail Grosu la data de 15 august 2019, adică după desfacerea căsătoriei încheiate între el și Ludmila Grosu și nu constituie proprietate comună în devălmășie a soților.

În contextul celor expuse, instanța de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretenții-le reclamantului.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Având în vedere că, instanța de judecată a respins acțiunea ca neîntemeiată, se impune și respingerea cerinței cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

hotărăște:

Se respinge acțiunea depusă de către Ludmila Grosu împotriva lui Mihail Grosu cu privire la recunoașterea bunului mobil ca proprietate comună în devălmășie a soților, partajarea valorii bunului mobil și încasarea cheltuielilor de judecată ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul Tatiana Balan